

Su et - te tu - len pal - ve - ta - des, mu Is - sand, vä - gev Ju - mal Sa,
Su ni - me kii - tes, ü - lis - ta - des, Su a - bi eest Sind tä - na - ma.

Sa o - led ar - mu - li - kult saat - nud mind ik - ka aas - talt aas - tas se. Mu

hing on Si - nu pea - le loot - nud, ja ma ei jää - nud hä - das - se.

2. Küll oli palju võitlemisi
sel möödaläinud aastal ka,
ja askustega heitlemisi,
et jõud ju tahtis nõrkeda. –
Kuid jälle Sinu vägev käsi
mind saatis teele heldesti,
et suutsin elu vintsutusi
ma kanda rahul, vaiksesti.

3. Nüüd julge lootus täidab rinda
mul uue aasta algul ka.
Las tulgu nüüd, mis tuleb tunda –
ei jäta Sa mind abita!
Su jumaliku käe najal'
end toetan, kui nõrken ma,
Sa viid mind valust rõõmu rajal', -
seal mul nii õnnis otsata.

*Viis: "Mu nimi taevast kirja pandud"
(Die Tugend wird durch's Kreuz geübet)
Tundmatu saksa helilooja.
Sõnad: Alide Kolka 1894-*